

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sanctimoniali, quam per alapam sanauit, cùm iam amore cuiusdam
clerici esset accensa, cap. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

cuo confortio, subiecit illa: Ego ero vxor tua: accede ad me, & da mihi osculum. Et coëgit eum, dixitque: Modò iniuriata sunt nuptiæ, & in tali die coram hinc meo perficientur. Ex quo verbo cognouit eam esse matrem Domini, cuius castitas humanæ congaudet integritati. Apprehendensque strepam equi eius, vt ascenderet præcepit, cuius auctoritate miles pressus, obediuit. Ab illa hora tam plenè a tentatione prædicta liberatus est, vt etiam vxor domini sui miraretur. Hoc cum heremita recitasset per ordinem, ille genitricis Dei pietatem simul & humilitatem admiratus, respondit: Ego interesse volo diei nuptiarum tuarum, interim de rebus tuis disponas. Quod cum fecisset, & heremita venisset ad diem præfixum, dixit iuueni: Sentis aliquid doloris? Respondente illo, non: cum secundò post horam id ipsum ab eo sciscitaretur, respondit: Modò sentio. qui post paululum agonizans, spiritum exhalauit, & cœlestem thalamum, promissas nuptias celebraturus, intrauit.

CAPVT XXXIV.

Quædam sanctimonialis virgo, à quodam clerico verbis luxuriosis stimulata, in tantum flante Behemoth, cuius anhelitus etiam prunas ardere facit, succensa est, vt corde & ore petitioni eius consentiret, promittens quòd dicto completorio veniret ad locum condictum: erat enim Custos ecclesie. Dicto completorio, cum conuentus ascendisset dormitoriū, & illa exire vellent de oratorio, in ipso ostio, Christum manibus in cruce expansis stare conspexit. Cui cum egressus non pateret, ad ostiū quod erat in opposito cucurrit. Ita succensa fuerat in amore clerici, vt penè rationis expers, quid circa se diuinitus ageretur, minus aduerteret. Quid plura? Omnes ianuas adijt, & crucifixu in omnib⁹ inuenit. Tūc ad se reuersa, & territa dixit: Fortè volūtas Dei nō est vt vsquā vadas. Solita fuerat eadē virgo singulis diebus speciale quandam orationem de passione Domini dicere, quā Dominus in tanto periculo remunerauit visione tam utili. Quæ tremens ante imaginē beatæ Dei genitricis se præ-

Iob 41.

se prostravit, de peccato suo veniam postulans. A qua cum imago faciem verteret, & illa obnixius supplicatura propius accederet, imago maxillam eius manu percussit, dicens: Quò vis ire farua? vade in dormitorium tuum. Tam fortis erat alapa, vt in terram ruës sic iaceret, vsque ad tempus matutinale: cùque signa in dormitorio sonarent, & illa in oratorio non pulsaret, putantes eam esse in oratione, vel pressam sopore, intrantes, & in multo defectu illam reperientes, postquam refocillata loqui potuit, omnia, quæ circa se gesta sunt, ad honore Dei con sororibus suis recitauit. Licet grauis esset alapa, prorsus tamen a tentatione per illam fuit liberata: durus morbus duram requirit medicinam. **A POLLONIVS:** Valde accendere debet sexum virilem in amorem Dominæ nostræ, quòd in milite tentationem compefcuit, ipsum deosculando: in feminam, maxillam eius feriendo, cum vtriusque voluntas mala fuerit ac peruersa. **CÆSARIUS:** Per hoc enim ostendit, quòd sexum nostrum non abhorreat, imò æquè vt femineum diligit. Magis etiam decet, vt domina ancillam peccantem castiget quam seruum. **A POLLONIVS:** Placet quod dicis. **CÆSARIUS:** Referam tibi aliud benignitatis eius indicium, & adhuc isto gloriosius.

CAPVT XXXV.

IN monasterio quodam sanctimonialium, cuius nomen ignoro, ante nò multos annos virgo quæda degebat nomine Beatrix. Erat corpore speciosa, mente deuota, & in obsequio Dei genitricis feruentissima. Quotiens illi speciales orationes, siue venias, secretius offerre potuit, pro maximis delicijs reputauit: facta verò custos, hæc egit tanto deuotius, quanto liberius. Quam clericus quidam videns, & concupiscens, procari cœpit. Illa verba luxuriæ spernente, isto importunius instante, serpens antiquus tam vehementer pectus eius succendit, vt flammam amoris ferre non posset. Accedens verò ad altare beatæ virginis patronæ oratorij, sic ait: Domina, quanto deuotius potui seruiui tibi, ecce clauis tuas tibi resig-